

శివాయనమః.

ఇది

దుర్వాదిగజాంకుశంబని

మధ్యబృందంబుకొందాడ

జేసె

దగ్గ మల్లమపల్లివంశభవుడు

శ్రీబుచ్చయారాధ్యకోవిదపౌత్రుడు

యశశివప్రసాదితకుమ్మత్తుంజయారాధ్యవిద్యదపత్యంబును

మల్లికార్జునుడు ౨౫౦ ౨౦౬

దుర్వాదప్రణాశార్థమే

చేసి

భందారు శ్రీసదాశివసమాఖ్య

మంత్రికాసంగ

నేల్లూరుగ్రామంబు వచ్చి

రామమోహనము ద్రాక్షరాలయమున

సమృద్ధివేయించి శైవులసలకజేసె.

8—4—1910

వీలూరు.

కవాచసమః.

శివపురపు వీరభద్రప్రసాదయ్యాజి దురభిప్రాయఖండనానుబంధ
ప్రతిబంధమనెడి దుర్వాదిగజాంకుశము.

గురుస్తుతి.

ఎశానంరేణుకేంద్రంసకలనిగమినంప్రాపితాధర్వశాఖం
జాతంతత్పూరుషా దేవణమధమరులంసామనంశాంతమూర్తిం
సాద్యోజాతాంశమార్చ్యత్రిభువనవిదితంపండితారాధ్యసంజ్ఞం
నామ్యేకోరామసిద్ధంప్రపతితయ్యజుషంవామదేవాంశజన్యం.

ఉపోద్ఘాతము.

- క. ఓశోతశైవులారా! నిశ్చేయసపడపథాధ్వనీనవిపశ్చి
ద్విశామచతుర్మతపీ! తాశితదేశికపరంపరాగతులారా.
- కా. వ్రాయంగూడనియాజుపత్రికలుచేరన్వెంటనేనాయభి
ప్రాయంబిచ్చితియాజిదానిదురభిప్రాయంబుతోఖండనన్
జేయంగానిరసించినాడనటపైఁజేర్చెన్వపుస్తంబుతోఁ
దాయాజ్ఞాఘ్రితుకొన్నికొత్తలనుబంధంబంచుఁజేర్వెట్టుచుకా.
- క. అనుబంధప్రతిబంధం! బొనరించెదబ్రహ్మబంధులులికపడంగక
మనబంధులైనప్రాచీ! ననిబంధనకర్తలకుఘనప్రథనిలువక.
- క. విరసతనదభిప్రాయము! దురభిప్రాయమనుకొంచుదురభిప్రాయం
తరుండైచేసినఖండన! దురభిప్రాయంబెకాకతోచునెపెటగాక.

క. తనదురభిప్రాయపుఖం! డనమనుబంధమును జేర్చినంగడులావౌ
ననితలచియొరంగల్లునఁ బనివడిచనియాజులచ్చుపటిపించియటన్

క. రెండవవై వసభన్ముది! గొండమ హేశ్వరులలోనఁగొండఱుతనత
ట్టుండుటెఱిగియాపొత్తిపుఁ బిండులనెల్లరకుఁబంచిపెట్టివెడల్చెన్.

శ్లో. గర్తభాండసురాభాండేత్యజ్యేతెప్పఘనీలపి!
సంకుకోశపయఃకోశేగృహ్యేతేలఘునీలపి.

గీ. పాకయాజిమతగంధపత్రికలవి
యెంతలయిబయల్వెడలిన సేమిఫలము
•మల్లికార్జునాంతర్వాణిమహితవాణి
కొలఁదిదై సనుగుణులొప్పుకొనకపోదు.

గీ. దూదికొండలపిండులబూదిసేయ
నగ్నితణుించుకయెఱాలునన్నకిరణి
బాకయాజిమతగంధభాండవితతి
శాస్త్రదండ పహతిచేతశకలితమగు.

ఇట్లు విశేషముగ

మంపల్లి మల్లికార్జునశాస్త్రి.

కృష్ణామండలము, ఏలూరు.

అనుబంధ ప్రతిబంధము.

౧ ఆగమ ప్రామాణ్య ప్రాబల్య స్థాపనము.

శ్లో. “ వేదేశుశాస్త్రసంఘేషు! పురాణేష్వాగమేషుచ
బ్రాహ్మణస్యసమాఖ్యాతం! లింగధారణము త్తమం.” అని

తే గీ. వేదశాస్త్రపురాణముల్ వినిచిపదప

నాగమంబులు వినిపించెనందువలన

నాగమంబులు పై వానికన్న దగ్గు

తరగతివియంచు నిరసింపఁదగఁదనరికి.

10

శ్లో. “ బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్సంప్రసూయంతే.”

శ్లో. “ బ్రహ్మవిష్ణుశ్చంద్రశ్చక్షురైశ్చనదాశివః.”

క. అనువాక్యములందుందుడఁ గనుపట్టెడు పారలనుజఁగున్యులనుచునెం

చెనుగాఁబోలునుయాజులు! తనపాండిత్యమునకడ్చుతంపడవిబుధుల్

శ్లో. “ అష్టాదశపురాణానాం! కర్తాసత్యవతీసుతః

కామికాద్యాశఙ్ఖానాంతు! యథాదేవోమహేశ్వరః.”

తే గీ. అనివచించుటచేతతి వాగమములు

పోకెల్లఘోషశఙ్ఖపురాణములకునయ్యె

బోలికధికి గుణంబనిబాలుఁడెయను

నాగమంబుపురాణంబుకంటెలెస్స.

12

తే గీ. స్మృతులకెల్లనుగర్తలుబుఘులు గారె

యాగమములకురుద్రమహర్షికాఁ

యార్దములకం బెనధికములాగ మములు
పశుపతికృతోక్తికెనయానెపశుకృతోక్తి.

13

తే గీ. శివునినిశ్వాసరూపవాయువులనుంకి
వినఁగఁబడియెను శుతులవివినెడునపుడు
గనమతనినతఁడగుదునైకింటఁబడుచు
వినిచెనాగమములనెల్లరునువినంగ.

14

తే గీ. ఒకటినొకటివిరోధింపకుండెనేని
రెంటిని బ్రమాణముగనునైకొంటయెవిధి
యొకటినొకటివిరోధించియుండునేని
వానికివ్యవస్థనిర్ణయింపంగవలయు.

15

తే గీ. శుతులసంకుచితములక శ్రుతమునైన
యంశములకునుదిక్కుశివాగమములె
యేకికర్తృకములుగాననివియునవియుఁ
బాటిలునమానతఁబ్రమాణకోటియందు.

16

క. అంగావరణషడధ్వపః డంగదశావ్యయనిరూపణాదికృతులకె
ల్లంగతులాగమములెనుండుంగదవినఁబడవుద్విధుల్ శ్రుతులందున్

క. శ్రుతులనిరసించునెడదు! స్మృతమంచుంబలికినట్టితేశివశాస్త్రం
ప్రతీతినిరసించునెడని! స్మృతిలేదనిపలికెహరియెభాగ్వాదులతోన్

శివరహస్య స్తోత్రం. “మమభక్తిం పశుర్వాగ్గాః విశ్వేశం పద్విషంతియే
విద్విషోమమవిచ్ఛేయాః! పిశాచపదగామినః
త్రింశద్వర్షసహస్రాః! ఉపిత్యాదుఃఖిసాగరే
శివనిందాపరాయేచ! యేసాశుపతనిందకాః
విద్విషోమమవిచ్ఛేయాః! పతంతినరకేశుచా

శివనించాపరోమూఁళు శివశాస్త్రవినిండకిఁ
 . నతస్యనిష్క్యూర్తస్యైష్టా క్వాపిశాస్త్రేషుకేనచిత్ .”

శంకరసంహితాయాం॥శివేశివాగమైశ్చేవేనశ్చేషపరిగ్రహే

విపరీతాభివేద్యుద్భిన్నస్యస్యాత్మబహిష్కరణి

తే గీ. ఆగమంబులనిరసించునట్టివాని

శైవుండనిగానిమఱివీర శైవుండనియు

గానియనందగదాపేర్లుగలనెఱుఁగులు

నదియెఱుంగఁడయ్యెంగదపాకియాజయకట ? .

19

2 ఖననాచారస్థాపనము.

తే గీ. వేదశాస్త్రపురాణాగమందులందు

బ్రాహ్మణునకునులింగధారణవిధింపఁ

బడియెననుచునువ్రాసెనుబాకయాజ

వారికిదిలేమికేలవిచారపడఁజొ .

20

తే గీ. యాజివలికినదహనక్రియావిధులకు

విషయతాదురలింగులువీర శైవు

• శైవునికిఁ గారు శాస్త్రంబులొప్పుకొనవు

ఖననమేవారలకుఁబిధియనుచువినిచె .

21

తే గీ. అట్టివిధులలోనుపబృంహణాన్వితముగ

నిరసనగ్రంథముననుగొన్నిటినివ్రాసి

నాఁడమరలనవేలగ్రంథంబునందు

నంచునామదికిటసంశయంబువోడమె .

22

ఉ. ఐననువెల్లడింతునిగమాగమశాస్త్రపురాణసూక్తులె

న్నేనలసానియాఁడఁగనునేరకమద్దెలయొటిదన్నచం

దానసుయాజ, శాస్త్రీకవితారచనంబనిపల్కుచుండునే
కానిమఱొండుమార్గమునఖండనముండిన జేయరుండునే.

23

తే గీ. ఆహితాగ్నినగ్నులచేననాహితాగ్ని

నెందు నౌపాసనాగ్ని చేనితరజనుల

నెల్లతాకికాగ్నినిదహియింపవలయు

ననెడివిధివచనములెల్లయాజవ్రాసె.

24

గీ. నాయుదాహరించినవచనములనెల్ల

యాజయన్పతంబులనిపల్కినట్లునేను

యాజ్యదాహితవాక్యములన్పతమనను

లింగధనునకవిష్వధులుపొంగవంను.

25

తే గీ. ఆహితాగ్నిననననాహితాగ్నియైన

నాశ్రమచతుష్కమునన్వేద్యమైననునెవ

లింగధారికిలింగవిలినభావుఁ

డొనెడవిశేషవిధిప్రధివ్యవటగుక్షి.

26

శు. “సర్వస్యప్రతివీవరీభూమిన్వ్యవస్థాపితాస్యోనాస్త్రిసుషదాభవ
యచ్ఛాస్త్రిశర్మసప్రధా.

తే గీ. భూమియన్నిటికాధారభూతమునిను

గర్భమునదాల్చెనోక్షితీఘనయశస్క

యితనికావాసయోగ్యవయ్యెదవుగాత

మితనికిసుఖప్రదాత్రివయ్యెదవుగాత.

27

శు. “యత్రభూమ్యైవృణసేతత్రగచ్ఛత్రతత్వాదేవస్సవితాదధాతు”

తే గీ. ఎచటభూమినివనియింపనిష్ఠపడెదొ

యచటికేనీవుపొమ్ముమాఱ్ఱాండమండ

లాంతరగతుండు భాజిష్ఠుఁడాశివుండు
నిన్న వనియలిమనచట నెనిలుపుఁ గాత.

28

శు. “ అశ్వానమాఖణంప్రపద్యే. ”

తే గీ. ఖననమగుదన్కుశై లలింగమునుదాల్తు
ననెడివాక్యముపై శ్రుతుల్వినుచుఖనన
కృత్యమునకునుశివలింగి యేమటొకఁడు
కాఁడువిషయంఁడటంచునిష్కర్షణజేసె.

29

శు. “ శివాతనూరచిత్రాద్భిలేనిక్షిపేత్. ”

తే గీ. అశ్వశోభనచేమంగళాత్మకమగు
లింగధరవిప్రసిశరీరముంగడవట
క్షితిబిలముసనిక్షేపణజేయుమనుచు
స్పష్టముగనుక్షేపింపవ్యశాఖనుడివె

30

కారణాగమే॥ శ్లో. “ ఆదాదీక్షాకృతానైవీయధాచారతేతద్ధైవహి
కాయలింగోభయోర్యోగః। ప్రాణలింగోభయోర్యథా.
ప్రాణమంతోభయాతీజే। కాయలింగోభయంభవేత్
షడధ్వశుద్ధియుత్తిస్య। ప్రాణలింగాంగసంగినః
దేహోష్ణసానయద్యానీ। త్తిస్యనైవాన్యధాకియా
భినేద్వాభువితదేహం। క్షిపేద్వాస్పృశేవాస్వపి
దహేద్వానుదవహ్నోతు। త్యజేద్వాహుతులోష్టవత్
ఏతేష్వవివిధానేషు। ఖననంహ్యుత్తిమమృతం.

జాతూలే॥ శ్లో. “ ప్రథమఃఖననోపాయో। ద్వితీయోదహనాత్మకః
తృతీయోదర్శనోపాయః। స్వదేహంత్యక్తుమిచ్ఛతాం
అవస్థనమతిశ్రేష్ఠం। మవియోగాంగలింగయోః

తదై వఖననంశ్రేష్ఠం! విశుద్ధపృథివీతల

తదై వదహనంశ్రేష్ఠం! శిఖికర్పూరయోగవత్. ”

రామాయణే॥ శ్లో. “అవచేయేనిధీయంతే తేషాంలోకాస్సనాతనాః॥”

మాత్యే॥ శ్లో. “లింగధారణవిప్రస్థాదాహకర్మనవర్తతే

నిక్షేపణంతదంగస్య! ససూక్ష్మాగోపయెత్క్రమాత్ ॥ ”

శాతాతపః॥ శ్లో. “వానప్రస్థంయోగినంచ! లింగైక్యంభిక్షుకంయతిం

తుర్యాణామాశ్రమాణాంచ! రసాయానిషిషేన్మృతం.”

పాద్యే॥ శ్లో. “సర్వసంగవిముక్తిస్య! యోగినోలింగధారిణః

దహనంనైవకర్తవ్యం! ధరిత్ర్యానిషిషేన్మృతం. ”

శ్లో వేదాయవీయసంహితాయామ్:—

శ్లో. “ఖననంజలనిక్షేపః! కాస్తవక్షేప్తపణందిశి’

ఉక్తంపాశుపతానాంహి! శివలింగాంగసంగినాం

బ్రాహ్మణఃక్షత్రియోవైశ్య! శ్చూద్రోవామునిసత్తమ

మల్లింగధారిణస్సర్వే! విశిష్టాస్తత్పదేశివే

ఏతేషామృరణేప్రాప్తే! భూనిక్షేపవిధిర్భవేత్

అకృత్యావిధినానేన! యోగ్యమార్గానుసారతః

కర్మకుర్వన్నరోమూఢ! శ్శివదూరోభవేద్భువం

యాతనాభిర్మహోగ్రాభి! ర్భాగ్యతేనరైస్సదా

సంత్యజ్యశివసిద్ధాంత! మన్యమాగ్లోపదేశతః

తేతుయాంతిదురాచారా! సరకాన్పితృభిస్సహ

మాత్పతఃపితృతత్యైవ! పితృభిస్సహశారవే

వసంతిబ్రహ్మకల్పాంతం! నిష్కృతిర్నకదాచన.

(3)

మ. అనుబంధంబునఁ బెద్దపద్దియమునందయ్యాజడయ్యాలము

క్తినిగావించినఘామముద్భటుదిగాఁ దెల్పెన్వసిద్ధాంతఫ

క్కినిబోమించునటంచునాతనినలింగిబల్లకీరామద
గ్ధునిస్మాత్తుశివభక్తునుదృఢసమాఖ్యుంగానెఱుంగంజొకో. 31

క. అదిగాకితనికిజుట్టా. దుదికర్మకుగ ర్తలై రిదోచదెయితఁడా
ముదిగొండవంశవిటపికి మొదలనిపల్కుటయదెల్లవృత్తునితనిక.

3 అనివేదితపదార్థగ్రహణదోషనిరూపణము.

క. కొన్నినివేదించియుమఱి, కొన్నినివేదింపకయునుగొనుఁడని శ్రుతియం
దున్న దెఱినెడుపదార్థము. అన్నియుగూపపచితృప్తులర్పింపఁదగుక.

క. సర్వాంగలింగసంగతి. గుర్వర్చాదులనుదొలఁగఁగూడునెడిత్రా
నిర్వహణమెల్లమనకది. సర్వముభంగించువీరతై వతమడియుక. 34

క. స్వకపోలకల్పితంతా, నొకతప్పుడుక్లృకముంచియురులెవ్వరొయా
హ్నికపుస్తమునందిదిరని. వెకరాకొకరమ్ములాడువితగయాజుల్.

క. మాపూర్వగ్రంథములో, జూపట్టదుయాజివాయక్లృకమెటన్నా
కాపాటలేటికిటవే. దోవనిషత్స్సృతిపురాణసూక్తులుగలుగక. 36

క. అనివేదితప్రబదార్థం. బునుదినుచుశివార్పితాన్నమునుముట్టఁగరా
దనునన్యమతస్థులువా. సిసపద్యేల్యాజికేలసిద్ధాంతములో. 37

తే గీ. విష్ణుపాదోద్భవిగనుజెప్పి యునువైష్ణ
పులునివేదింత్రంగంధనన్యులునుగూడ

శివునినిర్మాణమర్పింతుశివునకిర్ప

కార్త మెట్లగుననికొంకి కైదుగురికి.

38

క. విప్రులకువిధించెనువే. ద్పవచనములునివేదితమ్మునుగొనుమం

చప్రమదతల్లిట్ట. వ్యవత్యయములసభోజ్యమనియితరములక. 39

జాబాలాఆమనంతిశ్రు. “రుద్రభుక్తంభుంజీయాత్ రుద్రవీతంపిబేత్

రుదా ఘాతంజిమేత్! రుదేణానమశంతి

తస్మాద్భ్యామ్నాణాం పశాంతమనసోనిర్మాల్యం
భక్షయంతినిర్మాల్యమేవనిషేవంశే. ”

సిద్ధాంతశిఖామణి॥ శ్లో. “ రుద్రేణభుక్తంభుంజీయాం ద్రుద్రపీతంపిబే
ద్విజః రుద్రాఘ్రాతంసదాజఘేరి దితిజానా
లక్శ్యుతిః.

స్కాందేశంకరసంహితాయాం॥ శ్లో. “ సిష్టాశ్శాంతాశ్చరద్రదేణా భుక్త
మేవహిభుంజతే ఘ్రాత మేవహిజ
ఘంతిః పీతమేవపిబంతిచ. ”

యాజుషీ॥ శ్రి. “ రుద్రేణాన్నమమృతందేవావైభోక్తుకామాః. ”

క. రుద్రాభిషేకపదయుగి రుద్రపదార్థంబులింగరూపమేకదత
ద్రుద్రోపభుక్తమునెనిర్నిద్రతఁగొనవలయునంచునియమించెఁగుతుల్.
బోధాయనకృతమహాన్యాసే॥ శ్రి. “ త్వాదత్తైభిరుద్రేశంతమేభిశతగుం
హిమాఅశీయభేషజేభిః. ”

తే గీ. జననమరణాదిరోగనాశకములమిత

భోగదాయులోదుదత్వదృక్తదత్త

మగుపదార్థములనెతహాయనంబు

లనుభవించుముగాతమత్యధికభక్తి.

41

అనీవేదితపదార్థభక్షణే ప్రత్యవాయితీ॥ కాన్వాటవనంతి.

“ అతిగుప్సాతమశ్నీయాద్యదిపాప్మానమర్పితం భుంక్త్వాఘం
భుంక్త్వాఘోగచ్ఛేత్. ”

తే గీ. స్వేష్టలింగార్పితముకానిదేదితినఁ

బ్రాహ్మలింగమునందురుచ్యర్పణాత్మ

కాఘ మెంతయుభుజియిం చునఘముకడుభు

జిం చుమఱియునఘోగతిఁ జెందునతఁడు.

42

ఆర్చా ఆమనంతి॥ శ్రు. “ అంతరిచ్ఛంతితంజనెద్రదంపరోమనీషయాగం
భృంతిజిహ్వయానసం॥ కరాశరః॥ వ్యతిరేకము ఖేనోప
బృంహతి॥ శ్లో. “ అంతర్నేచ్ఛంతియేరుద్రం॥
భవానీసహితంశివం॥ పురీషమేవగృహ్ణంతి॥ జిహ్వ
యాతేనసంశయః. ”

క. జనులెవరంతర్లింగం॥ బునుబరమమనీషఁజిత్తమునఁదలఁతురొయా
జనులురసనేంద్రియమునఁగనియెడరోషఁరసంబునందలిగుణమున్.

తే గీ. గురుపదాంబుశ్రుతలనిడికొనఁగఁజెల్లు
నదిపురోడాశమగుచుసంప్రాప్తమైన .
స్వేష్టలింగార్పణముచేసిస్వీకరింపఁ
దగునపుడుప్రాణలింగములేదుచిఁగొను.

44

క. లింగాధిపతితవిభా! వ్యాంగుస్తజలంబుగొనిసమర్పించియెఁగో
లంగవలయునభీషిక్తా॥ బుంగొనిచల్లుకొనవలయుమూర్ఖమునందున్.

క. అంగుస్తమాత్రుఁడనిమఱి॥ యంగుస్తనమాశీతుండటంచునుగతవ
ల్లింగమవట్టెడుపురుషోఽదు॥ జంగమగురులింగమార్తిసంపుటమెకదా.

తే గీ. పాశుపతులుస్వాధ్యాయప్రవక్తలైన
కణ్వజ్ఞాబౌలులునుగృహ్యకర్తలైన
యాశ్వలాయనబోధాయనాదిబుఁషులు
స్మర్తలత్రీపరాశరసంయములును.

47

తే గీ. స్వేశ్వరానర్పితపదార్థమెవ్వఁజేసిఁ
దినినఁబాపముఁదీనినవాఁడన్ యుమేను

వదలునటుపై నధోగతిఁబడుననియును

బ్రవచనముచేసియుండిరిశివునియాజ్ఞ.

48

కణ్వాజ్ఞాబాలిప్రవచనాన్యవోచం, శేషాణ్యదాహరామి, ఆశవ
లాయనప్రవచనం ఈశావాస్యే॥ “తేనత్యైక్తేనభంజీధామాగృధరికశశి
స్విధనం.”

భోధాయనగృహ్యప్రవచనం॥ “భగవతోపాదౌప్రత్యక్షశంఖా
దికం ప్రపూర్యగంధపుష్పాదిభిరభ్యర్చ్యచరుంసిహేయ ఇమంమేగంకేత్య
భిమంత్యకద్రుద్రాయేతిమాత్వా రుద్రేతిమంత్రాభ్యాం శిరసిసమ్మర్ష
నంకృత్యాబుతగుం సత్యమితిపాశయేత్.

అర్థస్పష్టపన. చరుంనివేద్యేతివాక్యైకతేచిజ్జడబుద్ధయః నివేద
నంచరోరేవేత్యభిప్రాయంప్రయాంతిచ.

చేద్వదేచ్ఛరవయితచరావితిచరోరితి. కించార్చితస్యవై యథ్యంత
స్యభోక్తరభావతః. తైషధర్మనిర్ణయే నిబంధనకారః.

ఋతంసత్యంహిపాదోదంతత్సమర్చ్యేష్టలింగయోః గురుశిష్యా
ప్రాశయేతామితిబోధాయనోపేత.

శ్రుతిః. ఋతంపిబంతౌసుకృతస్యలోకేగుహంప్రవిష్టాపరమేపరా
ధ్యై. ఛాయాతపాబ్రహ్మవిదోవదంతి.

ఋతంపిబంతావిత్యత్రబోధయతిఋతంపదం, గురుశిష్యాపాద
తీర్థంనిశ్యేవపిబితామితి.

సర్వాగమసుధార్మవే॥ ప్రణమ్యేతత్కమేతైవసర్వేమాహేశ్వ
రాస్తథా, స్వీకార్యంగురుగాదత్తమఖండంపరమామృతం, స్వేష్టలింగా
ర్పణంకృత్యాస్వీకర్యంతిమహేశ్వరాః.

అత్తిరి. అన్నా తాశీమలంభం కైలజపఃపూయశోణితం। అన్నై
వేద్యంతుయోభుంకైమలం ప్రాశ్నా తినద్విజః.

పాదోత్తరేవ్యాసః. అసమర్ప్యపరంశంభోర్భృం కైఖాదతిపాతి
చ। శ్వమాంసహస్థిమూత్రించభుం కైఖాదతిపాతిచ.

వామూలె. పత్రింపుష్పంఫలంతోయమన్న పానాద్యమాషధం
లింగార్పణంవివాభుం కైసద్యస్సపతితోభవేత్ శంః రసంహితాయాంభ
క్ష్యమూలఫలాదీనాంశివాయానర్పితంచయత్। భుంజీయాత్తత్సమాదే
నచ్చింద్యాజ్ఞహ్వంస్వయంనరః.

4 సకలమతాచారపరస్పరభేదసరూపణమా.

చ. ఇతరమతస్థగర్థముల నెన్నియొవాయుచుయాజులీగిన
వ్రతులనుకర్మకాండమునవై కిమంచునిర్దేశించెగాఁ
బ్రతిమతమందునొక్కొక్కడనై దికతాంత్రీకి మార్గభేదముల్
జతపషియుంట కానఁడొబళాతనదేమతమఁ చూబల్కునో 40

శ్లో. దేవార్చనంవై శ్వదేవం। పృథక్పాకేనకేచన

నిర్వర్త్యనశ్రాద్ధదినే। శ్రార్థంకుర్వంత్యనంతరం. 50

క్రియేతేతేడశేశ్రాద్ధం। పాకేశేషేణకైశ్చన
కైశ్చిత్తదవైశ్చిత్త్యాదేతుత్సజ్యతేదేవతార్చనం. 51

ద్విజాంగమార్జనాత్పూర్వం। శ్రాద్ధపాకంవిభజ్యచ
వై శ్వదేవం ప్రకుర్వంతి తద్భిన్నాఙితిచిద్విజాః. 52

ప్రాగేవశ్రాద్ధపాకేన। కృత్వాదేవార్చనంతతః
తచ్ఛేషేణైవహిశ్రాద్ధం। కుర్వంత్యన్యద్విజోత్తమాః. 53

ప్రాగేవతంకులైర్వైశ్వదేవంనిర్వర్త్యకేచన
త్యక్త్వాదేవార్చనంశ్రాద్ధం। మేవకుర్వంతి కర్మణాః. 54

- కైశ్చిదేకాదశీశ్రాద్ధం క్రియతేహిపరహని
కైశ్చిత్పశాకైశ్చిదగ్నా వగ్నాకిరణమివ్యతే. 55
- అశీమాంతాత్పరంకైశ్చి త్పూర్వంకైశ్చిద్విజన్మభిః
కైశ్చిద్భోజనమధ్యేతుక్రియతేపార్వణాదికం. 56
- స్వసూత్రేను క్తవిషయాః గృహ్లాంతిపరసూత్రైః
చరమేష్టివిధానంహి భరద్వాజస్వసూత్రతః. 57
- మాంగల్యతంతూపవీత ధారణంయాజ్ఞవల్క్యైః
దేవపూజాంకురారోహ సూత్రాద్భోధాయనస్యచ. 58
- ఆర్భాత్త్రికిలశంశైవ శాస్త్రీచ్ఛమనుసంస్క్రియాః
గృహ్యంతేవైఖానసాపస్తంబన్యాయాయాభిః 59
- కుర్వంత్యగ్నాహుతింస్విష్ట కృచ్చిదాపాసనేకతి
దదతిస్విష్టకృత్యక్వా పాజాపత్యాహుతింపర 60
- బ్రహ్మయజ్ఞాంగతృప్తిర్న నామనిర్దేశపూర్వకం
కేహంచనతదస్యేహం వైపరీత్యేనదృశ్యతే. 61
- వైశ్వదేవబలీంస్తత తత్రనిక్షేపయేదితి
స్వసూత్రేపాక్తమప్యపస్తంబినోభిన్నస్సూత్రతః. 62
- అంతికాయాంహసంత్యాంవా వశ్చాదగ్నాక్షిపంతిహి
ఆలంభంతేపశుంకేచి త్కైచిత్పిష్టమయంపశుం. 63
- బహవోమార్గభేదాశ్చ జ్ఞానకాండేపిసంతిహి
కేచిద్యతిష్ఠేకదండా శ్శిఖాసూత్రవిసర్జకాః. 64
- అన్యేకేచిత్త్రిదండాశ్చ సశిఖాస్సాపవీతకాః
కుటీచకాదిభేదేన సంన్యాసానిబహూనిహి. 65

ళక్తికాంఠపిదృశ్యంతే। మార్గభేదావతాదిషు
శివరాత్రీందుదివస। కార్తిక్యాదిషుకేచన. 66

దివాత్యక్తాశనంరాతౌ। భుంజతేబ్రాహ్మణోత్తమాః
ఆరాధ్యసంజ్ఞికాస్తేషు। భుంజతేహ్యనిశంనిశి. 67

5 అపసవ్యాదిన ప్రకసిరాకరణము.

వాతూలాగమాంతగ్గతదశవిధశై వనిర్ణయపటరె

శ్లో. అపసవ్యంభూతబలింలింగానర్పితభక్షణం

పాషండవచ్చార్థశేషంవర్జయేచ్ఛేవమార్గతః

సిద్ధాంతసారావళ్యాం। సంగ్రహ్యంవైదికంసర్వంశైవమార్గావి
రోధతః। విరుద్ధంచేత్పరిత్యాజ్యంసతుశైవంపరిత్యజేత్.

శ్లో॥ పితౄలోకస్థితానాంహిపితౄణామపసవ్యకం

తీలాంపితౄణాందాతవ్యాస్తతృతాఘనిష్పత్తయే. 69

కుశాంపితౄణాంస్వస్యాపిపావిత్ర్యాపాదనాయహి

ప్రచక్ష్యతేగ్నాకరణందేవతాలోకవాసినాం. 70

• యమస్థాపిండమిచ్చంతితల్లోకవినిష్పత్తయే

దేయంపితౄణాంవికిరంసరకోత్తరణాయవై. 71

క. తత్తల్లోకనివాసుల। కిత్తురుపిండాదికములుత్పప్తులగుచువా

రుత్తమగతికింబెతరుల। బుత్తురనెడిధర్మశాస్త్రములుగనియితరుల్.

తే గీ. శైవునకును త్తమగతియేసంభవించు

గాననతనికిఁబిండప్రదానముఖివి

ధానములునిష్ఫలంబులుగనమైశుతివి

ధించిననుశతకృష్ణలాల్దంచుకొనిరె.

క. లిలదర్శలుశైవమునన్ | దొలఁచుటపితృకర్మననుచుఁదోచదొపెఱక
ర్మలకునపసవ్యపిండా | దులుగూడంగలన్ యాబ్రతొక్కినతోవన్.

6 శైవపంచకములో శైవునకు దహన్ ముకలదని యాజివద్ద దురభిప్రాయమునకు.

ఉ. కోడిగమంచునెంచకుడిక్రోతికిఁగొబ్బరికాయయబ్బిన
ప్లేడనొయాజికిందొర కెనిఁగులమాఁకయిశైవపంచకం
బేడునెఱుంగనట్టివిధమేనుగహించితిసంచపార్థముల్
వేడబమొప్పవానెఁగదప్పవ్వఖిలీనములీలబాపురే.

75

7 గురుజు స్తజనితుడైనవానికినిజాతివ్యవస్థగలదు.

శ్లో. శివోక్తాంజాతిమర్యాదాంయోతీత్యభువివర్తతే
సచండాలఞ్చిజ్ఞేయస్సర్వకర్మబహిష్కృతే.

క. భోజనబాంధవ్యంబుల | కేజాతిమనుష్యుడేనియింకొకజాతిం
దాఁజేరందగదనివృష | రాజహయిండునియెశిఖితురంగునితోడన్.

గీ బ్రాహ్మణుఁగరుదు | బాహుసంభవుఁగహరిని
వైశ్యుఁగవిరించివృషలుఁగవాసవునిని
మిగులువేల్పులసంకరులఁగశ్శుతీయని
జాతిమర్యాదతోలఁగదుశైవునకును.

77

క. ఎవడేనిలింగియైనన్ | శివుడనియెదఁదలఁచినత్తులుచెప్పఁగవచ్చున్
భువిరుదైకాదశినిన్ | శ్రీవణంబగునతులుసకలజాతిజనులకున్.

78

8 ఆశాచవ్యవస్థ.

ఉ. ఆవరణాస్తకక్రియలయందుశుచిత్వముచెల్లుఁగానియా
జీవనిమిత్తకంబులగుచెయ్యులఁజెల్లదులింగధారికిన్
హావనదీక్షనఘ్రాదునామఖినీహయయద్ధిపాశుకం
బావపజగ్గివర్ణకనదంగనసంగపులబ్ధిచెల్లునే.

79

వచనగ్ని-అంగనసంగపులభీ త్యత్రే.

సూ॥ వీర్హానాం హస్తస్యాస్మి దీప్తిహస్తాంతదుపరితత్సమపదై స్సాధ్యసమాసః
వృద్ధపారాశర్యం॥ శై వందేవార్చనంయస్యయస్యచాగ్నిపరిగ్రహః
బ్రహ్మచారియతీనాంచ శరీరేనా స్తినూతకం॥ అత్రసూతకపదం
మృతాశౌచస్యాప్యవలక్షకం॥ పరాశరమాధవీయే॥ ఉపాసనే
తువిప్రీణామంగశుద్ధిస్తుజాయతే॥

గోబిలిం॥ అగ్ని హేత్యాదిహోమార్థం శుద్ధిస్తాత్కాలికీస్మృతా॥

పులస్త్యం॥ సంధ్యామిష్టంచరుంహోమరియావజ్జీవంసమాచరేత్
నత్యజేత్సూతకేవాపి త్యజ్జగచ్చత్యధోద్వజం॥
శై వేదాయవీయసంహితాయాం శై వధర్మనిర్ణయే॥ పాండరీ
కేరజస్త్రీణాం స్వాగ్నిహోత్రేయధాతృణాం పూజాకాలేనా స్త్య
శౌచం వ్రతినాంశై వధర్మిణాం॥

కామికే॥ శ్రాద్ధమధ్యయధానా స్తి సూతకంచోభయోస్తథా దీక్షా
మధ్యపిప్రీణాం శై వానాంనా స్తినూతకం॥ .

సీద్ధాంతాగమే॥ అకరస్పర్శయోగ్యాపి యథాజిహ్వమహేశ్వరిమంత్రో
చ్చారణమాత్రస్యపూతాభవతిభూతతే తథాసూతకీనశ్చై వాః
పూజామాత్రానునిర్మలాః॥

గాతమః॥ జాతకేమృతకేపావీనత్యాజ్యంశివపూజనం॥ ఆరబ్ధవ్రతకర్మణామ్న
ధ్యజాతాశౌచాదిప్రసక్తావపిత తత్కర్మాణి కర్తవ్యాన్యేవకస్యక
ర్మణికోవాప్రారంభః॥ ప్రారంభోవరణంయజ్ఞేనంకలో
వ్రతసత్రేయోగి నాందీముఖోవివాహదా॥ శ్రాద్ధపాకపరిక్రియా॥
అస్యాధ్యం॥ యజ్ఞేఋత్విగ్వరణంప్రారంభః, వ్రతేచాందాయణతీ
ర్థయాత్రానింగళారణగురుపూజాదా- సత్రేపాండరీకేదీర్ఘసత్రే
సంకల్పంప్రారంభః॥ తథాహి॥ లింగళారణకంనామవ్రతలమహే
శ్వరాభిధం॥ యావజ్జీవమిదండ త్తమిష్టలింగంసమర్చయేత్సనేన

స్కందపురాణవాక్యేనలింగభారణతత్పూజావ్రతస్యాపిగురుకృత
దీక్షాసమయేయావజ్జీవభావితత్వేనసంకల్పకరణాదావాంతరాభి
కాశౌచప్రసక్తావపిక్తవ్యతస్మేవేత్యంగీకృతం.

కాలమాధవీయే॥ ఆరభ్యదీర్ఘతపసాంనారీణాంయద్రజోభవేత్ । నచతా
సాంప్రతస్యస్యాదుపరోధాకథంచన.

క. ఆరభ్యదీర్ఘనియమక! యశారమణికిఁదద్రవతంబునందశుచిత్వం
బాహిపింపంబడదుగ! దాఱుతుమతియైనఁదద్రవతాంతముదనుకఁ;

శంకరసంహితాయాం॥ నతస్యసూతకంపతస్సప్రాణలింగాంగసంగినః।
జననోత్థంమృతోద్ధంవావిద్యతేపరమార్థతః॥
లింగార్చనరతాయాశ్చఋతౌనార్యానసూతకం।
తథాప్రసూతికాయాశ్చసూతకంనైవవిద్యతే॥

9 ఉభయవాక్యగతగుణాగుణసిరూపణము.

శం.సం॥ శరీరైవతస్సకరణాన్యధిత్యంతిదేవతాః। ఆభ్యంతరాణిబాహ్యవి
దర్శనాద్యుపభోగతః। అర్చితానిభవంత్యేవద్రవ్యాణిశిఖివాహ
న అర్చితాన్యర్పయేద్యస్తుచారవంసరకంవజ్జేత్। తద్దోషపరి
హారాయశరీరందేవతామయం। భూతేంద్రియాదిసంయుక్తం
ధ్యాయేద్దుద్రాత్మకంనరః॥

క. వెలుపలలోపలఁబెఱవే! ల్పులుగలరుసమస్తపస్తువులుదొల్లనెవా
రలకందుమున్నెవారిందొలఁచిమెయిల్లింగమయతఁదోపింపఁడగుక

క. తనవాదమునకులాభింపనిముఖపత్రంబుమీదపద్యంబునుదాఁ
బనిపడివేరొకపద్యంబునువాసిందానిదీనిమును వెఱఁగింతుక. 82

తే.గీ. “వసుమతీశ్లాఘ్యశివలంకనంశజాండు
లింగపూజాభరతుఁడుపోణంగిగ్రామ
వాసితాయన్నశర్మద్రవ్యంబువలన
ముదితంబయిదిగ్మృఖంబులనువెలసె.”

క. అరయక యెలింగపూజాభిరతుఁడు పూజరియటంచు వెడఁగుఁడనానా
నిరసిం చెధనముకొని హఁగపూజయొనర్చునాతఁడభిరతుఁడగునే.

తే గీ. అమృతబీజంబుపద్యాదివాక్షరంబు
నగణమాదినినిల్పధనప్రదాయి
విషలిపులు లేవునాటిట బేసులందు
లేదిట ముఖస్తతిస్వభావలీలఁదనరె.

85

తే గీ. శివపురపుఁ బాకయాజులు చేసినట్టి
పద్మియంబునుదిగువనువ్రాసిదాని
యందుగలిగినదోషములన్నిటినిట
వెల్లడించెదఁదనవాగుడిల్లబోవ.

86

తే గీ. “ ఇష్టలింగముపూజించునీష్టవరుఁడు
వసుధఁబోగాంగిశివలెంకవంశజుఁడు
దాతృకులనేతతాయన్నధనమువలన
ముద్రితంబయిదిష్టాఖంబులనువెలసె.

87

తే గీ. పద్యముఖమందికారంబుపడఁగరాదు.
గలమునిష్ఠులమదినిసర్గంబుకాదు
రగణమదియగ్నిదైవత్యమగుటఁదగదు
విషలిపిపకారమాటిటఁ బెట్టఁజనదు.

88

తే గీ. దుష్టగుణంబులంగనఁ గుదొంగిలినాలవపాదముంచెమా
యిష్టములేనిదిక్కయిత నెవ్వఁడుగోరెను బాకియాజుల
నీష్టవరుఁడుదాతృకులనేతయునంచలబట్టులైనని
ద్విష్టముచేయరిట్టివిపరీతసమన్వయభేదకంబుల.

89

తే గీ. ఇష్టలింగముచైతన్యమిటద్వితీయ
కుంబధమవచ్చుటెట్లులోక్రొత్తసూత్ర
మొకటికల్పింపవలయుఁగాకున్ననిష్ట
లింగమునకిందుఁగర్తృత్వముంగలిగెడి.

90

తే గీ. ఇంత శ్రమపడిదోషభూయిష్టమైన
పద్ధియంబుగట్టెనుగవీశ్వరుడుగానఁ
దొంటిపాదములనుమూటదోషమణిగ
గీటుపెట్టితిమేలుకల్గించుకొఱకు. 91

గీ. ఇష్టలింగముపూజించునీన వరుడు
వసుధబోణంగిశివలెంకవంశజుండు
దాతృకులనేతతాయన్నధనమువలన
ముద్దితంబయిదిబ్బుఖంబులనువెలసె. 92

ఆ వె. వెక్కిరింపవచ్చివెలికిలంబడియెని
య్యాటవెలదిపాదమందుభళిర!
తన్నుదురుసుజనులీకెన్నుదురేళివ
పురపురబాకయాచిసరసుడంచు. 93

క. నీసాలపై నటించెడి! యాసాములుతేటగీతినాటవెలదియొ
దేసలెటుంగుదురేటికొ! మోసంపడె బాకయాజమున్నున్నెయిటకొ.

శ్లో. “ ఉరవేమరుతాంకరధృత! దురవేస్వాంకస్థతురగితోందురవే
స్వరవేఘుగిరేన్ద్రదమర! తరవేగురవేనమోస్తవస్మరవే.” 95

క. ఉరవేమరుతామనునెడ! మరుదరియనెనర్థమేమొమదిసెడనేమో
దురవేయనుటదితప్పట! స్థిరసామాన్యమునకున్వేషేషమిడరొకో. 96

ఉ. “ శంబరనైరీప్రుపటుశంబరపోషణశాలియంచు”బూ
ర్వంబునరామరాజకవిరాజమృగంబనుచోటవాడఁడే
శంబరమంచునాకమలశేజముమాటుగఁబుండరికశ
బ్దంబునునక్షశబ్దమటుపైనిడఁడేయమరుండుశౌరికికొ. 97

తే గీ. “ వందనముజేతు” ననువాక్యమందుఁజేతు
గ్రామ్యమదిపద్యములఁజేర్పరాదికొకటి

పద్యముఖమునసత్యమేపాకయాజి.

పలికెజయమందుక్రియకుగర్తలుపెటలని.

98

క. నిగమస్మృతులనుచోటకా. దగదుమచర్యమునలఘువిధానముగావిం
పంగసంయోగేగురువను. చొగిఁబాణిన్యాదిశాస్త్రీకోత్తములనరే. 99)

5 ఆరాధనేపితృదేశమిత్యాదీనాం నిరసనస్థాపనం.

క. ఇన్నూఁటేబదియాటిం దున్నవియనిప్రస్తరించెనొకకొన్నింటిక
దున్నలుకాకెన్నగువి. ద్వన్నేతలుపాకయాజిప్రస్తారంబుక. 100

శ్లో. యోగీశ్వరంయాజ్ఞవల్క్యమిత్యత్రజ్ఞస్యలాఘవం
వానప్రస్థయోగినంచేత్యత్రగర్లఘుతాస్తిహి. 101

శ్లో. శ్రేష్ఠాణాంపంచమస్థానేదృశ్యతేహేపదాంతతా
తస్మాదారాధనేపితృదేశంపాదోవలక్షణం. 102

కోశస్థవిశ్వశబ్దోహిగణపాతేప్రదృశ్యతే
నోచేత్తస్మాజ్జనశ్శీచనుడామశ్చకథంభవేత్. 103

సమస్తవ్యస్తరూపాభ్యాంప్రయంజాతేచతావృభా
సమస్తరూపేవిశ్వోక్తైస్సుపోలుక్సీనదృశ్యతే. 104

సయాజీకలుషీకృత్యశ్లోకాకాంశ్చిదుదాహరత్
లిఖ్యంతేతేయధాపూర్వంసాధూకృత్యసతాంముదే. 105

యేచాత్రవిశ్వదేవానాంవిశ్వదేవంప్రతిన్యసేత్
విశ్వదేవావిశ్వభూతానితిధీమాబ్రవీతిహి. 106

10 శబ్దశాస్త్రాదిబోధస్థాపనము.

తే గీ. పారమేశ్వరాగమమునుబాటఁబూడ
యాజివిలిఖితశ్లోకంబులరయఁబడవు

శంకరుండట్లుచెప్పనేసకలవేద

శాస్త్రములకువిరోధించునంగతులను.

107

క. గురులింగజంగములలో! శురుడుండుముగురుమరలనాశురునందుం
బురుగానిముగురియందు! వరుసగముగురుండురనుచు బాజ్జడనడుగా.

ఆ వె. గురునియందుగురుఁడజరునందుఁజరుడును

లింగమందులింగముంగలదని

పాకయాజవలికెబ్రహ్మమందుం బ్రహ్మ

మఖలమందునఖలమరయఁబడునె.

109

గీ. పారమేశ్వరాగమమునుబాడుచేసి

మూఁటనొకవస్త్రవెడఁబాఁపిమూఁడునునదె

యనినవిశమునలింగమునవఁనునిచి

యతఁడెగురులింగజంగమునినియెయాజ.

110

గీ. పాకయాజులవేడనోధిష్ఠుచేసి

పారమేశ్వరాగమముంచు బాదుకొల్పె

శ్లో. కములునాల్లువానినిసుష్టుపఱిచి

బుధులునొగడ వాయుదుయథాపూర్వముగను.

111

శ్లో. వినాలింగేర్పణంలింగీనభుంజితకదాచన

లింగాద్గురుత్వరోశ్చాపిజంగమోధికవేషహి.

ఆదాచరంసమారాధ్యగురుంపశ్చాత్సమర్చయేత్

అనంతరంస్వేష్టలింగసపర్యాంచనమాచరేత్.

పాదావిభావ్యలింగస్యమూలెగురుచరావితీ

శంఖేనాదాయతత్తీర్థంసమర్చ్యవిధివత్పిబెత్.

నగ్నశ్ఛీయాత్పితృశ్శేషమిలియోవక్తిమూఢధీః

సోసిపత్రవనంపాప్యకిటియోనౌశజాయతే.

112

క. తినఁదగదుతండ్రియెంగిలి. యనియెడునాతండుగూలునసీపత్రవనం
బుననటుపైఁగిటిగర్భం। బునఁబుట్టునటంచుభార్గవుఁడువత్సఁగదా.

క. తనకుందనలింగమునకు। జనకుండుగురుండుగాఁడెనందియమేలా
మనుజత్వశిలాత్వంబులు। తునిచిశివత్వముభయత్రతోఁబఁగఁజేసెన్.

శ్లో. తీర్థప్రసాదమిత్యతనైకవద్యావితాభవేత్
విశేషనిధినాసంజ్ఞాపరిభాషమితీర్యతే. 115

శ్లో. ముదాక్షరాణాంస్థలనంత్యబుద్ధ్యాః జీవదత్యేవమశుద్ధరూపం
ఆహారనిద్రాభయమైధునంచే. త్యాహారనిద్రాభయమైధునాని.

శ్లో. శ్వమాంసమలమూత్రాణీత్యజ్ఞాత్వా యాజ్ఞదాహరత్
సవమాంసమలమూత్రంచేత్యత్రముదాక్షరావిలం.
నచయాజ్ఞక్తిమార్గేణదీక్షాగంధేవిల్లోక్తితే
అత్రత్యస్పూర్వగంధస్థపంక్షీరిహవిల్క్యతే.
అష్టాశరణమిత్మక్తింమంత్రోరుదాక్షభస్మనీ
పాదోదకంప్రసాదశ్చగురుర్లింగంచజంగమః. 117

క. మద్విరచితనిరసనమం। దద్వంద్వమటంచుఁగనకయాజనసూహా
రద్వంద్వమంచుఁదలఁచెన। సద్వైదుషిసస్థిమూత్రశబ్దంబులకున్.

గీ. కైవిపిత్రులు మోదలగుశబ్దములను
భాకయాజులువాడఁడ వాడిరెవరో
జాస్త్రములుతలక్రిందుగాఁజదివినట్టి
తనకుతమువారోయశినమతంబువారో. 119

ఉ. పద్యములందెతప్పలనపారముగానిడువాడునాల్లనా
గద్యనుగ్రామ్యశబ్దముఁగన్గోనిచంకలుకొట్టికేరుటల్
చోద్యముగాఁజెబుండితులుచూచిననవ్వుకపోదురేభభీ
నమృదకంబులన్ముటికినాడులనీరెకసక్తమాడెలే. 120

శ్లో. యాజ్ఞసుబంధారణ్యం దుర్వర్త్యకృతశివాగమహిరణ్యం
ప్రాప్త్యతథర్మశరణ్యం వ్యలునంసునచోసినాఘగీరణ్యమ్. 121

మ. ఇదిదుర్వాదిగజాంకుశంబనిసుధీబృంజంబుకొండాడజే
నెదగస్త్రమపల్లివంశభవుడు శ్రీబుచ్చయారాధ్యకో
విదపాతుండుయశఃప్రపూరితకకుమ్మృత్యుంజయారాధ్యవి
ద్యదపత్యంబగుమల్లికార్జునుడుదుర్వాదప్రణాశాధిమై. 122

సంఘర్షము.

పీఠ

2

5

6

8

11

12

14

15

15

16

16

17

19

19

20

21

తప్పొప్పుల పత్రిక.

పంక్తి	తప్పు	బద్ధు
23	నరకేశుచా	నరకేశుచా
23	మతిశ్రేష్ఠం	మతిశ్రేష్ఠ
11	వత్సే	వత్సే
13	దోష	దోష
6	సిష్టా	శిష్టా
11	నిరాకరించెగా	నిరాకరించెగా
12	బ్రతిమత	ప్రతిమత
15	శార్దూ	శార్దూ
9	ఆరాచిత్రీ	ఆరాచిత్రీ
13	పుషలుగ	పుషలుగ
7	అగ్నిహోత్రాది	అగ్నిహోత్రాది
16	కిన్తైవాః	కిన్తైవాః
9	మృతోద్ధంవా	మృతోద్ధంవా
15	నరకంప్రజేత్	నరకంప్రజేత్
21	సిష్ట	శిష్ట
8	యాజ్ఞవల్క్య	యాజ్ఞవల్క్య
	తృక్షణ్య	తృక్షణ్య
17	యథాపూర్వం	యథాపూర్వం
19	సమారాధ్య	సమారాధ్య
7	యాజ్ఞ	యాజ్ఞ
21	వాడు	వాడు

10133

